

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Disputatio Theologica Solennis De Termino Salutis
Humanae Peremptorio**

**Neumann, Johann Georg
Green, Georg Sigismund**

Vitembergae, 1700

§. V

urn:nbn:de:bsz:31-105555

S. V.

Præterea IV. etiam fermentum *Stengerianum* nobis denuo ista hypothesis objicit. Jam pridem enim est, cum Joh. Melchior Stengerus, Diaconus Erfurtensis, semel iterumque lapsis spem salutis, simili quodam conatu, dubiam fecit. Nam & hic statuebat, de sero pœnitentibus, quod gratiam Dei quidem in agone mortis consequi possint, sed non nisi *extraordinariam illam, raram, & insolitam, nec in verbo Dei promissam.* Ut ut ergo mitior aliquanto hæc assertio fuerit, quam Pietistarum illa; tamen a Collegiis Academicis, *Lipsiensi, Wittenbergensi, Jenensi, Giessensi,* quin & a Ministeriis celeberrimis: *Ratisbonensi, Augustano, Ulmensi, Hamburgensi, Luneburgensi, Coburgensi, &c.* laudabili zelo discussa, unanimique omnium consensu profligata est. Quorum adeo consilia, si denuo a nobis efflagitentur; (plerique enim huius rei testes adhuc superant) dubium non est, quin pari constantia fidei, pro orthodoxa causa sint pronunciaturo. Præclare autem de Ecclesia meritus est CL. Hartnaccius, qui solidissima hæc Responfa diligenter collegit, ac peculiari libro edidit, nec non doctissimis scriptis ipse fanaticum hoc *βόσλυμα* oppugnavit. Unius autem Ministerii Francofurtensis cum obstaret consilium, auctore D. Spenero pro Stengeri causa editum, dignum se vindice, hunc nodum censuit B. D. Musæus, Theologus a Judicii acumine celebratus; ac proinde spisso Tractatu, qui inscribitur: **Gründlicher und ausführlicher Bericht von der Busse/ & Stengerianum hunc errorem confutavit, & simul *Πλαγία* Spenerianas discussit.** Quod certe vel ideo reticendum non fuit, ut intelligeret Ecclesia, nihil novi hic venditari, aut quoddam majoris illuminationis specimen produci, ceu Mimus ille noster insolentius jactitat, sed

veterem recantari cantilenam, & fordes ex Ecclesia pridem extrusas, novo saltem integumento, ad fallendos simplices, exornari.

§. VI.

Verum de his satis, & forte plus quam satis. Nunc igitur ad ea Scripturæ oracula properandum, quæ orthodoxam sententiam plenius adstruant ac confirment. Nam præclare Ambrosius contra Navatianos observat: *Verbum Dei gratiam promittit omnibus, non omnibus minatur injuriam: Quod est miserationis, exaggerat, quod ultionis, extenuat. Lib. 1. Pæn. c. 11. p. 153.* Ex tanto igitur gratiæ divini thesauro, unum atque alterum velut talentum deperire libet. Ac I. quidem urgemus classicum illud Prophetæ oraculum: *Quando impius adversus fuerit ab omnibus peccatis suis, quæ fecerat, & custodiverit omnia statuta mea feceritque judicium & justitiam; vivendo vivet, non morietur. Omnes prevaricationes quas fecit, non in recordationem venient illi; in justitia, quam operatus est, vivet. Num volendo volo mortem impii: dictum Adonai Jehovi: nonne, ut convertatur a viis suis & vivat. Ezech. XVIII, 21. 22. 23. cap. XXXIII, 11.* Ubi observes 1.) Dei convertentis ardentissimum desiderium: id quod declarat α) triplici interrogatiōne: num volendo volo mortem impii? nonne ut convertatur a viis suis? quare moriemini, o domus Israel? vers. 31. quæ proinde fortius negant, & a Deo remonent omnem causalitatem perditionis humanæ, sensumque hunc categoricum reddunt: *Non volo mortem morientis. v. 32.* β) sanctissima religione juramenti: אֲנִי יְהוָה vivus ego: q. d. quam verum est, quod vivo, tam certum quoque, quod nolo mortem impii: cum enim non possit per majorem quinquam jurare; jurat per se ipsum, dicente Apostolo. *Hebr. VII, 13. γ)* formula asseverationis solenni: אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵינוּ dictum Adonai